

og ministeren, og vi har i sidste uge også fået udmeldinger fra Socialforskningsinstituttet om, at arbejdet med de mest udsatte er stagneret.

Hvad er det, der gør, at ordføreren hellere vil forholde sig til statistikker, der er 2-3 år gamle, i stedet for at forholde sig til aktuelle udsagn, som er fremsat af kompetente folk, som er meget tæt på netop de mest udsatte her?

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Den rapport, som de frivillige organisationer har bidraget til, mener jeg ikke kan ses som udtryk for en stigende ulighed. Den peger på, at der er nogle af de mennesker, som de frivillige organisationer kommer i kontakt med, der har det svært, men når man så spørger amterne, som har ansvaret for de mennesker, der midlertidigt ikke har noget sted at bo, svarer de jo, at de hjælper folk, de hjælper dem på en mere kvalificeret måde. Bare et enkelt eksempel: I Frederiksborg Amt er der faktisk etableret et natherberg, som man nu måske overvejer at lukke, fordi der ikke kommer nogen.

Så jeg mener, at vi bliver nødt til at have afdækket det her område. Og derfor glæder det mig, at socialministeren har taget initiativ til at mødes med de frivillige organisationer, således at vi kan få afdækket, hvad det er for nogle problemstillinger, de er optaget af.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jeg må altså konstatere, at ordføreren hellere vil kigge på gamle data fra 2003 end at forholde sig til aktuelle ting, som vi faktisk bliver præsenteret for nu som politikere.

I ordførertalen sagde hr. Hans Andersen, at det er vigtigt, at børn får tidlig hjælp, og at de får den rigtige hjælp. Og så er det, jeg spørger mig selv om, hvordan hr. Hans Andersen tror det vil gå, når nu regeringen har bedt kommunerne åbne deres budgetter igen.

Vi har jo fået en lind strøm af udsagn fra kommunerne, der fortæller os, at hvis de skal kunne imødekomme regeringens ønske om at reducere i budgetterne, så vil det komme til at gå ud over de programmer, der bl.a. vedrører de mest udsatte børn og unge, og det vil også komme til at vedrøre de programmer, som angår ældreområdet. Det er jo ikke bare en enkelt kommune, der fortæller os det, det kommer faktisk i en lind

strøm til os. Så hvis man ikke kan opfatte de signaler, er det, fordi man går med skyklapper på.

Hvordan har ordføreren det med det, når nu kommunerne skal ud at file i de her kerneområder?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Nu er det jo således, at kommunerne og amterne har budgetteret med en vækst, og det, vi så drøfter her i Folketinget, er, hvor stor væksten skal være. Det, jeg har noteret mig flere steder i kommunerne, er jo, at man må udskyde etableringen af en svømmehal, det er jo, at etableringen af forskellige ting må udskydes.

Jeg har stor tillid til kommunalpolitikkerne. Det første sted, man vil reducere, er da ikke for de udsatte. Det er da et udtryk for mistillid fra vores side, hvis vi tror, at det er det første sted, kommunalpolitikkerne vil reducere deres budgetter. Den opfattelse deler jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil godt fortsætte, hvor hr. Hans Andersen stoppede, med at der er lagt et loft over væksten i det offentlige forbrug, og at det er det, der gør, at der nu må skæres ned og udskydes projekter.

Hvad er egentlig grunden til, at det er så magtpåliggende for Venstre, at det offentlige forbrug kun må stige med 0,5 pct., mens det private forbrug stiger med 3,5 pct.? Kunne man ikke sige, at det private forbrug skulle stige med måske bare 3 eller 2,5 eller 2 pct., sådan at der kunne blive lidt mere luft til det offentlige forbrug, så vi kunne tage hånd om de udstødte, hånd om de marginaliserede grupper?

Det er jo lidt grotesk, at man er i en situation, hvor en person kan gå arbejdsløs og få hjælp af arbejdsformidlingen til at komme ud. Lykkes det ikke, går vedkommende på bistandshjælp. Lykkes det heller ikke der kommunen eller formidlingen at få folk i job, jamen så bliver de pågældende ramt af kontanthjælpsloftet, medmindre man af sig selv som marginaliseret med andre problemer end ledighed kan finde sig et arbejde.

Er det virkelig Venstres politik, at når man er skubbet helt ud over grænsen, helt ud over kanten, så må man klare sig selv? Og kan man ikke det, så ryger man yderligere ned i økonomi. Der er faktisk over 20.000 danskere, der er blevet marginaliseret, efter at de er blevet ramt af kontanthjælpsloftet. Er det Venstres politik?